LIETUVOS RESPUBLIKOS IR ŠVEDIJOS KARALYSTĖS

SUTARTIS
DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IR FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Švedijos Karalystės Vyriausybė,

siekdamos sudaryti sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų sutartį sudarančių šalių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Dabar egzistuojantys mokesčiai, kuriems taikoma sutartis:

a) Lietuvoje:

(i) juridinių asmenų pelno mokestis,

(ii) fizinių asmenų pajamų mokestis ir

(iii) palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą

(toliau vadinami „Lietuvos mokesčiu“);

b) Švedijoje:

(i) valstybės pajamų mokestis (den statliga inkomstskatten), įskaitant jūreivių mokestį (sjomansskatten) ir kuponų mokestį (kupongskatten),

(ii) nekilnojamojo turto mokestis (den statliga fastighetsskatten),

(iii) specialus nerezidentų pajamų mokestis (den sarskilda inkomstskatten for utomlands bosatta),

(iv) specialus nerezidentų menininkų ir sportininkų pajamų mokestis (den sarskilda inkomstskatten for utomlands bosatta artister m. fl.) ir

(v) komunalinis pajamų mokestis (den kommunala inkomstskatten)

(toliau vadinami „Švedijos mokesčiu“).

2. Jeigu po sutarties pasirašymo dienos sutartį sudarančioje šalyje įvedamas naujas pajamų ar kapitalo mokestis, tokiam mokesčiui sutartis taip pat taikoma. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu nusprendžia, ar vienoje iš sutartį sudarančių šalių įvestas mokestis yra toks, kuriam, remiantis ankstesniu sakiniu, taikoma sutartis.

3. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems mokesčiams, identiškiems arba iš esmės panašiems į 1 ir 2 paragrafuose paminėtus ar nurodytus, pradėtus imti po sutarties pasirašymo dienos ir imamus kartu su tais mokesčiais arba vietoje tų mokesčių, kuriems, remiantis šiais paragrafais, taikoma sutartis. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius žymius pakeitimus, padarytus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

3 straipsnis

BENDROS DEFINICIJOS

1. Šioje sutartyje, jeigu iš konteksto negalima suprasti kitaip:

a) sąvoka „Lietuva“ reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografine prasme – Lietuvos Respublikos teritoriją ir Lietuvos Respublikos kontinentinį šelfą, kuriame Lietuva pagal savo įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius;

b) sąvoka „Švedija“ reiškia Švedijos Karalystę, o ją vartojant geografine prasme, apima šalies teritoriją, Švedijos teritorinę jūrą, taip pat kitas jūrines sritis, kuriose Švedija pagal tarptautinę teisę naudojasi savo suvereniomis teisėmis ar jurisdikcija;

c) sąvoka „asmuo“ apima individą, bendrovę arba bet kokią kitą asmenų organizaciją;

d) sąvoka „bendrovė“ reiškia bet kokią korporaciją arba bet kokį kitą struktūrinį vienetą, kuris mokesčių atžvilgiu laikomas korporacija;

e) sąvokos „sutartį sudarančios šalies įmonė“ ir „kitos sutartį sudarančios šalies įmonė“ atitinkamai reiškia įmonę, priklausančią sutartį sudarančios šalies rezidentui, ir įmonę, priklausančią kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui;

f) sąvoka „pilietis“ reiškia:

(i) bet kokį individą, turintį sutartį sudarančios šalies pilietybę,

(ii)bet kokį juridinį asmenį, bendriją arba asociaciją, tokį savo statusą įgijusius pagal sutartį sudarančioje šalyje veikiančius įstatymus;

g) sąvoka „tarptautiniai pervežimai“ reiškia bet kokius pervežimus laivu arba oro transportu, kuriuos vykdo sutartį sudarančios šalies įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas arba oro transporto priemonė kursuoja tiktai tarp kitos sutartį sudarančios šalies vietovių;

h) sąvoka „kompetentingas asmuo“ reiškia:

(i) Lietuvoje – finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą,

(ii) Švedijoje – finansų ministrą, jo įgaliotą atstovą arba asmenį, kuris paskirtas kompetentingu asmeniu šiai sutarčiai.

2. Sutartį sudarančiai šaliai taikant sutartį, bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu iš konteksto negalima suprasti kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos šalies mokesčių, kuriems taikoma sutartis, įstatymus.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šioje sutartyje sąvoka „sutartį sudarančios šalies rezidentas“ reiškia bet kokį asmenį, kuris pagal tos šalies įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, registracijos (inkorporacijos) vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu. Sąvoka taip pat apima pačią sutartį sudarančią valstybę, administracinį-teritorinį padalinį, vietos valdžią ir jų statutinę instituciją. Sąvoka neapima kokio nors asmens, kuris toje šalyje apmokestinamas tik todėl, kad toje šalyje turi pajamų šaltinį arba kapitalo.

2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas individas yra abiejų sutartį sudarančių šalių rezidentas, tada jo statusas apibrėžiamas taip:

a) jis laikomas rezidentu tos šalies, kurioje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose šalyse, tai laikomas rezidentu tos šalies, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);

b) jeigu negalima nustatyti šalies, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nė vienoje iš šalių neturi

pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tos šalies, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jeigu jis paprastai gyvena abiejose šalyse arba negyvena nė vienoje iš jų, tai laikomas rezidentu tos šalies, kurios pilietybę turi;

d) jeigu jis yra abiejų šalių arba nėra nė vienos iš jų pilietis, tai sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys išsprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.

3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne individas, yra abiejų sutartį sudarančių šalių rezidentas, tai sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys siekia išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu ir nustatyti sutarties taikymo būdą tokiam asmeniui. Jeigu tokio susitarimo nėra, tai taikant sutartį toks asmuo kiekvienoje sutartį sudarančioje šalyje nelaikomas kitos sutartį sudarančios šalies rezidentu.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šioje sutartyje sąvoka „nuolatinė buveinė“ reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią įmonė visiškai arba iš dalies užsiima komercine-ūkine veikla.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ visų pirma apima:

a) vadovybės buvimo vietą,

b) filialą,

c) įstaigą,

d) gamyklą,

e) dirbtuvę ir

f) kasyklą, naftos ar dujų telkinį, akmens skaldyklą ar bet kokią kitą gamtinių išteklių gavybos vietą.

3. Statybos aikštelė, statybos, surinkimo ar montavimo objektas arba su jais susijusi priežiūros ar konsultacinė veikla tik tada yra nuolatinė buveinė, jeigu tokia aikštelė, objektas ar veikla egzistuoja ilgiau negu šešis mėnesius.

4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) įrangos naudojimo tiktai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms saugoti, eksponuoti ar pristatyti,

b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktai saugoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,

c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,

d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai įmonei skirtiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba informacijai rinkti, laikymo,

e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai bet kokiai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonės veiklai vykdyti, laikymo,

f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai bet kokiam a)-e) punktuose išvardintos veiklos deriniui, laikymo, su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią sąlygoja toks derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo – bet ne toks, kuris turi nepriklausomo atstovo statusą ir kuriam taikomas 6 paragrafas – dirba įmonės vardu ir turi įgaliojimą sutartį sudarančioje šalyje įmonės vardu sudaryti sutartis ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė laikoma turinčia toje šalyje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurią tas asmuo atlieka šiai įmonei, išskyrus atvejus, kai tokio asmens veikla apsiriboja 4 paragrafe nurodyta

veikla, kuri gali būti net atliekama per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatine buveine.

6. Įmonė laikoma neturinčia sutartį sudarančioje šalyje nuolatinės buveinės, kai ji šioje šalyje tik užsiima komercine- ūkine veikla per brokerį, vyriausiąjį įgaliotinį arba bet kokį kitą nepriklausomo atstovo statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau jeigu tokio atstovo visa arba beveik visa veikla atliekama tos įmonės vardu, jis šiame paragrafe nelaikomas nepriklausomo atstovo statusą turinčiu asmeniu.

7. Tas faktas, kad bendrovė, sutartį sudarančios šalies rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama bendrovės, kuri yra kitos sutartį sudarančios šalies rezidentė arba kuri užsiima toje kitoje šalyje komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar kokiu kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena iš šių bendrovių yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna iš kitoje sutartį sudarančioje šalyje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ vartojama ta prasme, kurią ji turi pagal tos sutartį sudarančios šalies, kurioje šis turtas yra, įstatymus. Bet kokiu atveju sąvoka apima turtą, papildantį nekilnojamąjį turtą, gyvulius ir įrenginius, naudojamus žemės ir miškų ūkyje, teises, numatytas bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatose, pastatus, bet kokį opcioną ar panašią teisę į nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto uzufruktą bei teises į kintamus ar pastovius mokėjimus, kaip kompensaciją už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą arba už teisę juos naudoti. Jūrų ir upių laivai bei oro transporto priemonės nekilnojamuoju turtu nelaikomi.

3. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kokiu kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą, taip pat pajamoms iš nekilnojamojo turto perleidimo.

4. 1 ir 3 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo teikiant individualias paslaugas.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Sutartį sudarančios šalies įmonės pelnas apmokestinamas tik toje šalyje, išskyrus atvejus, kai įmonė užsiima komercine- ūkine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės pelnas kitoje sutartį sudarančioje šalyje gali būti apmokestinamas, tačiau tik ta jo dalis, kuri priskiriama:

a) tai nuolatinei buveinei arba

b) pardavimui toje kitoje šalyje tapačių ar panašių gaminių arba prekių, kaip ir tie, kurie parduodami per tą nuolatinę buveinę, arba

c) kitai komercinei-ūkinei veiklai, kuria užsiimama toje kitoje šalyje, tokiai pačiai ar panašiai į tą, kuri vykdoma per tą nuolatinę buveinę.

b) ir c) punktų nuostatos netaikomos, jeigu įmonė įrodo, kad toks pardavimas ar veikla negali būti atliekami per tą nuolatinę buveinę.

2. Atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas, jeigu sutartį sudarančios šalies įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje sutartį sudarančioje šalyje tai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, vykdanti tokią pačią ar panašią veiklą tokiomis pačiomis arba panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti išlaidas, padarytas šios nuolatinės buveinės, įskaitant vadovavimo ir bendras valdymo išlaidas, neatsižvelgiant į tai, ar jos buvo padarytos toje šalyje, kur yra nuolatinė buveinė, ar kitur.

4. 2 paragrafo reikalavimai nedraudžia sutartį sudarančiai šaliai nustatant apmokestinamąjį pelną taikyti įprastą proporcingo padalinimo metodą taip, kaip kiekvienoje sutartį sudarančioje šalyje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną, proporcingai dalinant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių. Tačiau proporcingo padalinimo metodas turi būti toks, kad jo rezultatas atitiktų šio straipsnio principus.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Taikant ankstesnius paragrafus, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu būdu, nebent atsirastų svari ir pakankama priežastis daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptariamos atskirai kituose šios sutarties straipsniuose, tai tų straipsnių nuostatoms šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis

LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Sutartį sudarančios šalies įmonės pelnas, gaunamas naudojant laivus ar oro transporto priemones tarptautiniuose pervežimuose, apmokestinamas tik toje šalyje.

2. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje įmonėje ar tarptautinėse agentūrose.

3. Kai skirtingų šalių bendrovės susitaria kartu užsiimti pervežimų oro transportu veikla konsorciumo forma, 1 ir 2 paragrafų nuostatos taikomos tik tai konsorciumo pelno daliai, kuri yra susijusi su bendrovės, sutartį sudarančios šalies rezidentės, dalyvavimu tame konsorciume.

9 straipsnis

ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju,

a) kai sutartį sudarančios šalies įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos sutartį sudarančios šalies įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale arba

b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja sutartį sudarančios šalies įmonės ir kitos sutartį sudarančios įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale

ir kai kiekvienu tokiu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriamos arba nusistovi kitokios sąlygos negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris dėl tokių sąlygų būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl nusistovėjusių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tokios įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Jeigu sutartį sudaranti šalis įskaito į tos šalies įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kitoje sutartį sudarančioje šalyje, kaip tos kitos šalies įmonės pelnas, ir taip įskaitytą pelną pirma paminėta šalis laiko pelnu, kuris būtų priskirtas pirma paminėtos šalies įmonei, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų sukurtos tokios sąlygos, kaip tarp nepriklausomų

įmonių, tada ta kita šalis atitinkamai koreguoja ten mokamo pelno mokesčio sumą, jeigu ta kita šalis laiko tokią pataisą pagrįsta. Nustatant tokią pataisą reikia atsižvelgti į kitas šios sutarties nuostatas, o sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys, reikalui esant, šiuo klausimu vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos bendrovė, sutartį sudarančios šalies rezidentė, moka kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje šalyje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, ir pagal tos šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis dividendų savininkas, toks mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu tikrasis savininkas yra bendrovė (bet ne bendrija), kuriai tiesiogiai priklauso ne mažiau kaip 25 procentai dividendus mokančios bendrovės kapitalo,

b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šių apribojimų taikymo būdą.

Šio paragrafo nuostatos nekeičia bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „dividendai“ reiškia pajamas iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios apmokestinamos taip pat, kaip ir pajamos iš akcijų pagal įstatymus tos šalies, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji bendrovė.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis dividendų savininkas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o investicijos, už kurias mokami dividendai, yra faktiškai susijusios su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Jeigu bendrovė, sutartį sudarančios šalies rezidentė, gauna pelną arba pajamas iš kitos sutartį sudarančios šalies, ta kita šalis gali visiškai neapmokestinti bendrovės mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos šalies rezidentui arba kai investicijos, už kurias mokami dividendai, faktiškai susijusios su toje kitoje šalyje esančia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete, taip pat gali iš bendrovės nepaskirstyto pelno neimti bendrovės nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, gaunamų toje kitoje šalyje.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarančios sutartį sudarančioje šalyje ir mokamos kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis palūkanų savininkas,

toks mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šio apribojimo taikymo būdą.

3. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas:

a) Švedijoje susidarančios palūkanos atleidžiamos nuo Švedijos mokesčio, jeigu palūkanos mokamos:

(i) Lietuvos valstybei, administraciniam-teritoriniam padaliniui, vietos valdžiai arba jų statutinei institucijai,

(ii) Lietuvos bankui,

(iii) bet kokiai po šios sutarties pasirašymo dienos Lietuvos valstybėje įsteigtai organizacijai, panašiai į kokią nors Švedijoje įsteigtą ir b) (iii) punkte minimą Švedijos organizaciją (sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu nusprendžia, ar tokios organizacijos panašios), arba

(iv) bet kokiai institucijai, panašiai į kokią nors, kuri minima b) (iv) punkte, dėl ko laikas nuo laiko gali susitarti sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys;

b) Lietuvoje susidarančios palūkanos atleidžiamos nuo Lietuvos mokesčio, jeigu palūkanos mokamos:

(i) Švedijos valstybei, administraciniam-teritoriniam padaliniui, vietos valdžiai arba jų statutinei institucijai,

(ii) Centriniam Švedijos bankui,

(iii) SWEDECORP arba

(iv) bet kokiai kitai institucijai, panašiai į tą, kuri minima (iii) papunktyje, dėl ko laikas nuo laiko gali susitarti sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys;

c) palūkanos, susidarančios sutartį sudarančioje šalyje nuo paskolos, už kurią laidavo bet kokia a) arba b) punkte minima ar nurodyta organizacija, ir mokamos kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, apmokestinamos tik toje kitoje šalyje;

d) palūkanos, susidarančios sutartį sudarančioje šalyje, apmokestinamos tik kitoje sutartį sudarančioje šalyje, jeigu:

(i) gavėjas yra tos kitos šalies rezidentas ir

(ii) toks gavėjas yra tos kitos šalies įmonė ir tikrasis palūkanų savininkas, ir

(iii) palūkanos yra mokamos tai įmonei už įsiskolinimą, atsiradusį pardavus kreditan pirma paminėtos šalies įmonei bet kokias prekes arba gamybinius, prekybinius ar mokslinius įrenginius, išskyrus atvejus, kai prekyba vyksta arba įsiskolinimas atsiranda tarp susijusių asmenų.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „palūkanos“ reiškia pajamas iš visų rūšių skolinių reikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne, o visų pirma pajamas iš valstybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas arba skolinius įsipareigojimus. Baudos už pavėluotus mokėjimus šiame straipsnyje palūkanomis nelaikomos.

5. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis palūkanų savininkas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis reikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro sutartį sudarančioje šalyje, kai jų mokėtojas yra tos šalies rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra sutartį sudarančios šalies rezidentas, turi sutartį sudarančioje šalyje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tas palūkanas moka ta nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė, tada tokios palūkanos laikomos susidarančiomis toje šalyje, kurioje nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė yra.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir tikrojo palūkanų savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, mokama pagal skolinį reikalavimą, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir tikrojo palūkanų savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos sutartį sudarančios šalies įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios sutarties nuostatas.

12 straipsnis

ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, susidarantys sutartį sudarančioje šalyje ir mokami kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje šalyje.

2. Tačiau tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, toks mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą, mokamų už naudojimąsi gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrenginiais, sumos,

b) 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos visais kitais atvejais.

Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šių apribojimų taikymo būdą. 3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ reiškia bet kokios rūšies mokėjimus, gaunamus kaip kompensaciją už naudojimąsi ar už teisę naudotis bet kokiomis autorinėmis teisėmis literatūros, meno ar mokslo darbų srityje, įskaitant kino filmus bei filmus ar įrašus televizijai ar radijui, bet kokį patentą, prekybos ženklą, dizainą ar modelį, planą, slaptą formulę ar metodą, arba už naudojimąsi ar už teisę naudotis gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrenginiais arba už informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės arba nuosavybė, už kurias mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, yra faktiškai susijusios su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Laikoma, kad atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą susidaro sutartį sudarančioje šalyje, kai jų mokėtojas yra tos šalies rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra sutartį sudarančios šalies rezidentas, turi sutartį sudarančioje šalyje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių susidarė atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokius atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą moka tokia nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais toje šalyje, kurioje nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė yra.

6. Jeigu tarp mokėtojo ir tikrojo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, mokama už naudojimąsi, teisę naudotis arba informaciją, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir tikrojo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos sutartį sudarančios šalies įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios sutarties sąlygas.

7. Jeigu po šios sutarties pasirašymo dienos Lietuva bet kokioje kitoje sutartyje dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, sudarytoje tarp Lietuvos ir trečiosios šalies, kuri yra Ekonominio bendradarbiavimo ir vystymosi organizacijos (OECD) narė šios sutarties pasirašymo metu, sutiktų iš šio straipsnio 3 paragrafe esančio apibrėžimo išbraukti kokias nors teises ar nuosavybės rūšis arba atleisti Lietuvoje susidarančius atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą nuo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą mokesčio Lietuvoje, arba sumažinti 2 paragrafe nurodytus mokesčio tarifus, toks apibrėžimas arba atleidimas, arba mažesnis tarifas automatiškai taikomi taip, lyg jie būtų apibūdinti atitinkamai 3 arba 2 paragrafuose.

13 straipsnis

KAPITALO APYVARTOS PAJAMOS

1. Pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna iš nekilnojamojo turto, apibrėžto 6 straipsnio 2 paragrafe ir esančio kitoje sutartį sudarančioje šalyje, perleidimo arba iš bendrovės, kurios aktyvų didžioji dalis susideda iš tokio turto, akcijų perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. Pajamos iš kilnojamojo turto, kuris yra sutartį sudarančios šalies įmonės kitoje sutartį sudarančioje šalyje turimos nuolatinės buveinės komercinėje-ūkinėje veikloje naudojamo turto dalis, perleidimo arba pajamos iš kilnojamojo turto, kuris priklauso sutartį sudarančios šalies rezidento kitoje sutartį sudarančioje šalyje turimai nuolatinei veiklavietei, naudojamai individualioms paslaugoms teikti, įskaitant pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai arba kartu su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

3. Pajamos, kurias gauna sutartį sudarančios šalies įmonė iš tarptautiniuose pervežimuose naudojamų laivų ar oro transporto priemonių arba iš su tokių laivų ar oro transporto priemonių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje šalyje.

4. Pajamos, gaunamos iš bet kokio kito turto, neapibrėžto šio straipsnio ankstesniuose paragrafuose, perleidimo, apmokestinamos tik toje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

5. Kai pajamas gauna oro transporto konsorciumas, sudarytas iš skirtingų šalių bendrovių, tai 3 paragrafo nuostatos taikomos tik tai pajamų daliai, kuri susijusi su bendrovės, sutartį sudarančios šalies rezidentės, dalyvavimu tame konsorciume.

6. Neatsižvelgiant į 4 paragrafo nuostatas, pajamos iš bet kokio turto perleidimo, gaunamos individo, kuris buvo sutartį sudarančios šalies rezidentas ir tapo kitos sutartį sudarančios šalies rezidentu, gali būti apmokestinamos pirma paminėtoje šalyje, jeigu šis turtas perleidžiamas bet kuriuo metu dešimties metų laikotarpyje nuo tos dienos, kai individas nustojo būti pirma paminėtos šalies rezidentas.

14 straipsnis

INDIVIDUALIOS PASLAUGOS

1. Pajamos, kurias individas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, gauna už profesines paslaugas arba kitą individualią veiklą, apmokestinamos tik toje šalyje, išskyrus atvejus, kai jis savo dispozicijoje turi jo veiklai reikalingą nuolatinę veiklavietę kitoje sutartį sudarančioje šalyje. Jeigu jis turi tokią nuolatinę veiklavietę, tai jo pajamos gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje, tačiau tik ta pajamų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei veiklavietei. Šiuo tikslu individas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, kitoje sutartį sudarančioje šalyje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ištisai arba su

pertraukomis išbūnantis ilgiau kaip 183 dienas, laikomas savo dispozicijoje turinčiu nuolatinę veiklavietę toje kitoje šalyje, o pajamos, gaunamos iš aukščiau nurodytos jo veiklos toje kitoje šalyje, priskiriamos tai nuolatinei veiklavietei.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ apima visų pirma individualią mokslinę, literatūrinę, meno, auklėjamąją arba dėstymo veiklą, taip pat individualią gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, stomatologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

SAMDOMASIS DARBAS

1. Remiantis 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatomis, algos, darbo užmokestis ir kitokie panašūs atlyginimai, kuriuos sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už darbą, apmokestinami tik toje šalyje, išskyrus atvejus, kai darbas atliekamas kitoje sutartį sudarančioje šalyje. Jeigu darbas atliekamas kitoje šalyje, tai už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje šalyje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už darbą, atliekamą kitoje sutartį sudarančioje šalyje, apmokestinamas tik pirma paminėtoje šalyje, jeigu:

a) gavėjas toje kitoje šalyje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra tos kitos šalies rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu ir

c) atlyginimą moka ne nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė, kurią darbdavys turi toje kitoje šalyje.

3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už darbą laive arba oro transporto priemonėje, kuriuos tarptautiniuose pervežimuose naudoja sutartį sudarančios šalies rezidentas, gali būti apmokestinamas toje šalyje.

4. Kai sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna atlyginimą už darbą oro transporto priemonėje, kurią tarptautiniuose pervežimuose naudoja oro transporto konsorciumas, sudarytas iš skirtingų šalių bendrovių, įskaitant bendrovę, tos šalies rezidentę, tai toks atlyginimas apmokestinamas tik toje šalyje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kiti panašūs mokėjimai, kuriuos sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna kaip bendrovės, kitos sutartį sudarančios šalies rezidentės, direktorių valdybos ar kokio nors kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje šalyje.

17 straipsnis

MENININKAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna kaip atlikėjas, t. y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kitoje sutartį sudarančioje šalyje, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos, kurias jis gauna kaip atlikėjas ar sportininkas, atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai šios pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka savo veiklą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už sportininko ar atlikėjo veiklą sutartį sudarančioje šalyje, jeigu jo vizitas į tą šalį visiškai arba didžioji jo dalis finansuojama iš kitos sutartį sudarančios šalies arba administracinio-teritorinio padalinio, arba vietos valdžios visuomeninių fondų. Tokiu atveju pajamos, priklausomai nuo aplinkybių, apmokestinamos remiantis 7, 14 arba 15 straipsnio nuostatomis.

18 straipsnis

PENSIJOS, RENTOS IR PANAŠŪS MOKĖJIMAI

1. Sutartį sudarančios šalies rezidentui už praeityje dirbtą samdomąjį darbą mokamos pensijos bei kiti panašūs mokėjimai ir rentos apmokestinami tik toje šalyje. Tačiau jeigu tokios pensijos, mokėjimai ar rentos toje šalyje neapmokestinamos, tai tokios pensijos, mokėjimai ir rentos gali būti apmokestinami toje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje jos susidarė.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, mokamos pensijos ir kitos pašalpos, mokamos periodiškai ar kaip vienkartinės kompensacijos, kurias užtikrina sutartį sudarančios šalies socialinės apsaugos įstatymai ar kokia nors sutartį sudarančioje šalyje sudaryta visuomeninė socialinės rūpybos programa arba kurios yra kompensacija už valstybinę tarnybą, gali būti apmokestinamos toje šalyje.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „renta“ reiškia visą gyvenimą arba konkrečiu ar nustatytu laikotarpiu periodiškai mokamą nustatyto dydžio sumą, kurią buvo įsipareigota adekvačiai ir visiškai kompensuoti pinigais ar kita vertine forma (bet ne teikiamomis paslaugomis).

19 straipsnis

VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Atlyginimas, bet ne pensija, kurią individui moka sutartį sudaranti šalis arba administracinis-teritorinis padalinys, arba vietos valdžia, arba jų statutinė institucija už samdomąjį darbą tai šaliai, padaliniui, vietos valdžiai arba institucijai, apmokestinamas tik toje šalyje.

b) Tačiau toks atlyginimas apmokestinamas tik toje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentas yra individas, jeigu tarnyba atliekama toje šalyje ir individas:

(i) yra tos šalies pilietis arba

(ii) netapo tos šalies rezidentu tiktai dėl atliekamos tarnybos.

2. 15 ir 16 straipsnių bei 18 straipsnio 1 paragrafo nuostatos taikomos atlyginimams ir pensijoms už tarnybą, susijusią su komercine-ūkine veikla, kuria užsiima sutartį sudaranti šalis arba administracinis-teritorinis padalinys, arba vietos valdžia, arba jų statutinė institucija.

20 straipsnis

STUDENTAI

Pragyvenimui, mokslui ar stažuotei skirti mokėjimai, kuriuos gauna studentas arba mokinys, arba praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į sutartį sudarančią šalį buvo kitos sutartį sudarančios šalies rezidentas ir kuris pirma paminėtoje šalyje tiktai mokosi ar stažuojasi,

neapmokestinami toje šalyje su sąlyga, kad tokie mokėjimai gaunami iš šaltinių, esančių už tos šalies ribų.

21 straipsnis

VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į bet kokias kitas šios sutarties nuostatas.

2. Asmuo, sutartį sudarančios šalies rezidentas, kuris kitos sutartį sudarančios šalies kontinentiniame šelfe užsiima veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių toje kitoje šalyje, tyrimu ar eksploatavimu, dėl šios veiklos, remiantis 3 ir 4 paragrafais, laikomas užsiimančiu komercine-ūkine veikla toje kitoje šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę.

3. 2 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu tokios veiklos trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų. Tačiau šiame paragrafe:

a) veikla, kuria užsiima asmuo, asocijuotas su kitu asmeniu, laikoma to kito asmens veikla, jeigu ši veikla yra iš esmės panaši į tą, kuria užsiima pirma paminėtas asmuo,

b) asmuo laikomas asocijuotu su kitu asmeniu, jeigu vieną jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja kitas arba jeigu juos abu tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo ar asmenys.

4. Pelnas, kurį sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna perveždamas reikmenis arba darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose sutartį sudarančioje šalyje užsiimama veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių tyrimu ar eksploatavimu, arba naudodamas buksyrus ir kitus tokiai veiklai pagalbinius laivus, apmokestinamas tik pirma paminėtoje šalyje.

5. a)Remiantis šio paragrafo b) punktu, algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, kuriuos sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už darbą, susijusį su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių kitoje sutartį sudarančioje šalyje, tyrimu ar eksploatavimu, gali būti apmokestinami toje kitoje šalyje, tačiau tik ta jų dalis, kuri gaunama už tos kitos šalies kontinentiniame šelfe atliekamus darbus. Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik pirma paminėtoje šalyje, jeigu darbas kontinentiniame šelfe atliekamas darbdaviui, kuris nėra kitos šalies rezidentas, ir jų trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų.

b) Algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, kuriuos sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už darbą laive arba oro transporto priemonėje, pervežančioje reikmenis arba darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose sutartį sudarančioje šalyje užsiimama veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių tyrimu ir eksploatavimu, arba už darbą buksyruose ir kituose tokiai veiklai pagalbiniuose laivuose, gali būti apmokestinami toje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentas yra darbdavys.

6. Pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už perleidimą:

a) tyrimo ar eksploatavimo teisių arba

b) turto, kuris yra kitoje sutartį sudarančioje šalyje ir naudojamas jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių toje kitoje šalyje, tyrimui ir eksploatavimui, arba

c) akcijų, kurių vertę ar didžiąją vertės dalį tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro tokios teisės ar toks turtas arba tokios teisės ir toks turtas kartu paėmus, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

Šiame paragrafe sąvoka „tyrimo ir eksploatavimo teisės“ reiškia teises į turtą, sukuriamą kitoje sutartį sudarančioje šalyje tiriant ar eksploatuojant jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius, įskaitant teises į tokio turto dalį arba pelną iš jo.

22 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Sutartį sudarančios šalies rezidento pajamų rūšys, neaprašytos ankstesniuose šios sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje šalyje. Tačiau tokios pajamų rūšys, gaunamos kitoje sutartį sudarančioje šalyje, taip pat gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. 1 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms, kitokioms nei pajamos iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, jeigu tokių pajamų gavėjas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra tikrai susiję su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tuo atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

23 straipsnis

KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, priklausančio sutartį sudarančios šalies rezidentui ir esančio kitoje sutartį sudarančioje šalyje, arba iš bendrovės, kurios aktyvų didžioji dalis susideda iš tokio turto, akcijų, gali būti apmokestinamas toje kitoje šalyje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, kuris yra sutartį sudarančios šalies įmonės kitoje sutartį sudarančioje šalyje turimos nuolatinės buveinės komercinėje-ūkinėje veikloje naudojamo turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, kuris priklauso sutartį sudarančios šalies rezidento kitoje sutartį sudarančioje šalyje turimai nuolatinei veiklavietei, naudojamai individualioms paslaugoms teikti, gali būti apmokestinamas toje kitoje šalyje.

3. Kapitalas, sudarytas iš sutartį sudarančios šalies įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamų laivų ir oro transporto priemonių ir iš su tokių laivų ir oro transporto priemonių naudojimu susijusio kilnojamojo turto, apmokestinamas tik toje šalyje.

4. Visos kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui priklausančio kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje šalyje.

5. Neatsižvelgiant į 4 paragrafo nuostatas, kapitalas, susidedantis iš bendrovės, sutartį sudarančios šalies rezidentės, akcijų ir priklausantis individui, kuris buvo tos šalies rezidentas ir tapo kitos sutartį sudarančios šalies rezidentu, gali būti apmokestinamas pirma paminėtoje šalyje bet kuriuo metu penkerių metų laikotarpyje nuo tos dienos, kai individas nustojo būti pirma paminėtos šalies rezidentas.

6. Kai kapitalas priklauso oro transporto konsorciumui, sudarytam iš skirtingų šalių bendrovių, tai 3 ir 4 paragrafų nuostatos taikomos tik tai kapitalo daliai, kuri susijusi su bendrovės, sutartį sudarančios šalies rezidentės, dalyvavimu tame konsorciume.

24 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Lietuvoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

a) Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kurie, remiantis šia sutartimi, gali būti apmokestinami Švedijoje, o jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, Lietuva leidžia:

(i) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Švedijoje sumokėtam pajamų mokesčiui,

(ii) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Švedijoje sumokėtam kapitalo mokesčiui.

Tačiau tokia suma bet kokiu atveju neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos Lietuvos pajamų arba kapitalo mokesčio dalies, kuri, priklausomai nuo aplinkybių, priskiriama pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Švedijoje.

b) Taikant a) punktą, kai bendrovė, Lietuvos rezidentė, gauna dividendus iš bendrovės, Švedijos rezidentės, kurioje jai priklauso ne mažiau kaip 10 procentų pilną balsavimo teisę turinčių akcijų, į Švedijoje mokamą mokestį įskaitomas ne tik dividendų mokestis, bet taip pat ir bendrovės paskirstyto pelno, iš kurio mokami dividendai, mokesčio dalis.

c) 1 f) ir 2 a) punkte naudojamos sąvokos „Lietuvoje sumokėtas kapitalo mokestis“ ir „Švedijoje sumokėtas kapitalo mokestis“ neapima kokio nors mokamo kapitalo mokesčio, kuriam taikomas 23 straipsnio 5 paragrafas.

2. Švedijoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

a) Kai Švedijos rezidentas gauna pajamas, kurios, pagal Lietuvos įstatymus ir remiantis šios sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinamos Lietuvoje, Švedija leidžia – pagal Švedijos įstatymo dėl užsienio mokesčio kreditavimo (kuris gali būti laikas nuo laiko pataisomas nekeičiant bendrojo jo principo) nuostatas – iš tų pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam tų pajamų mokesčiui.

b) Kai Švedijos rezidentas gauna pajamas, kurios, remiantis 19 straipsnio nuostatomis, apmokestinamos tik Lietuvoje, Švedija, nustatydama Švedijos mokesčio diferencijuotą tarifą, gali atsižvelgti į tas pajamas, kurios apmokestinamos tik Lietuvoje.

c) Neatsižvelgiant į a) punkto nuostatas, dividendai, kuriuos moka bendrovė, Lietuvos rezidentė, bendrovei, Švedijos rezidentei, atleidžiami nuo Švedijos mokesčio tokia dalimi, kokia tokie dividendai būtų atleisti pagal Švedijos įstatymus, jeigu abi bendrovės būtų Švedijos bendrovės. Šis atleidimas taikomas tik tada, jeigu:

(i) pelnas, iš kurio mokami dividendai, apmokestinamas įprastu įmonių mokesčiu Lietuvoje ar jam prilygstančiu pajamų mokesčiu arba

(ii) bendrovės, Lietuvos rezidentės, mokami dividendai visiškai arba beveik visiškai susideda iš dividendų, kuriuos ta bendrovė gavo tais metais arba prieš tai buvusiais metais už akcijas, kurias ji turi bendrovėje, trečiosios šalies rezidentėje, ir kurie būtų atleisti nuo Švedijos mokesčio, jeigu akcijos, už kurias jie mokami, tiesiogiai priklausytų bendrovei, Švedijos rezidentei.

d) Laikoma, kad a) ir c) punktuose naudojamos sąvokos „Lietuvoje sumokėtas pajamų mokestis“ ir „įprastas įmonių mokestis Lietuvoje arba jam prilygstantis pajamų mokestis“ apima Lietuvos pelno (pajamų) mokestį, kuris būtų mokamas, jei ne koks nors laikinas atleidimas nuo mokesčio ar jo sumažinimas, taikomas remiantis Lietuvos įstatymų, skirtų ekonomikos plėtrai skatinti, nuostatomis, jeigu toks mokestis, kuris būtų mokamas, yra susijęs su pelnu, bet ne tuo pelnu, kuris gaunamas iš veiklos finansiniame sektoriuje, ir jeigu ne daugiau kaip 25 procentus tokio pelno sudaro palūkanos ir pajamos, gaunamos perleidžiant akcijas ir obligacijas, arba sudaro pelnas, gaunamas iš trečiosios šalies.

e) d) punkto nuostatos taikomos tik pirmus dešimt šios sutarties galiojimo metų. Kompetentingi asmenys konsultuojasi vieni su kitais dėl d) punkto nuostatų taikymo po tos datos.

f) Kai Švedijos rezidentas turi kapitalo, kuris, remiantis šios sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinamas Lietuvoje, Švedija leidžia iš to rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam kapitalo mokesčiui. Tačiau tokia suma neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos kapitalo mokesčio dalies, kuri priskiriama kapitalui, kuris gali būti apmokestinamas Lietuvoje.

25 straipsnis

NEDISKRIMINACIJA

1. Sutartį sudarančios šalies piliečių bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje sutartį sudarančioje šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu tos kitos šalies piliečių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai, esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų sutartį sudarančių šalių rezidentai. 2. Asmenų be pilietybės, sutartį sudarančios šalies rezidentų, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kiekvienoje sutartį sudarančioje šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu tos šalies piliečių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai, esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją.

3. Nuolatinės buveinės, kurią sutartį sudarančios šalies įmonė turi kitoje sutartį sudarančioje šalyje, apmokestinimas toje kitoje šalyje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos šalies tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip sutartį sudarančios šalies įsipareigojimas kitos sutartį sudarančios šalies rezidentams dėl jų socialinės ar šeimyninės padėties teikti bet kokias asmenines nuolaidas, lengvatas ir atleidimą nuo mokesčių, kokie teikiami jos rezidentams.

4. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 paragrafo, 11 straipsnio 7 paragrafo arba 12 straipsnio 6 paragrafo nuostatos, nustatant sutartį sudarančios šalies įmonės apmokestinamąjį pelną palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma paminėtos šalies rezidentui. Taip pat ir nustatant sutartį sudarančios šalies įmonės apmokestinamąjį kapitalą, bet kokios šios įmonės skolos kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų pirma paminėtos šalies rezidento skolos.

5. Sutartį sudarančios šalies įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos sutartį sudarančios šalies rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma paminėtoje šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma paminėtos šalies kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

6. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomas visų rūšių ir tipų mokesčiams.

26 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Jeigu asmuo mano, kad vienos arba abiejų sutartį sudarančių šalių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios sutarties nuostatų, jis gali, nepriklausomai nuo priemonių, kurias numato tų šalių vidaus įstatymai, šiuo klausimu kreiptis į sutartį sudarančios šalies, kurios rezidentas jis yra, arba jeigu jo atvejis numatytas 25 straipsnio 1 paragrafe, – į tos sutartį sudarančios šalies, kurios pilietybę jis turi, kompetentingą asmenį. Pareiškimas turi būti paduotas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie šios sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas yra pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu su kitos sutartį sudarančios šalies kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Tuo atveju, kai kompetentingi asmenys susitaria, sutartį sudarančios šalys remdamosios šiuo susitarimu leidžia grąžinti arba krediuoti mokesčius. Bet koks pasiektas

susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į bet kokius sutartį sudarančių šalių vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus.

3. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį. Jeigu atrodo tikslinga, kad, norint susitarti, reikia pasikeisti nuomonėmis žodžiu, toks pasikeitimas galimas komisijoje, sudarytoje iš sutartį sudarančių šalių kompetentingų asmenų atstovų.

27 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys keičiasi informacija, reikalinga įgyvendinant šios sutarties arba sutartį sudarančių šalių vidaus įstatymų, susijusių su mokesčiais, kuriems taikoma ši sutartis, tiek, kiek toks apmokestinimas neprieštarauja sutarčiai, nuostatas. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia sutartį sudarančios šalies gaunama informacija laikoma paslaptyje taip pat, kaip ir informacija, gaunama pagal tos šalies vidaus įstatymus, ir suteikiama tik tiems asmenims arba valdymo organams (įskaitant teismus ir administracines institucijas), kurie, nagrinėdami apeliacijas dėl šioje sutartyje numatytų mokesčių ar priimdami sprendimus, užsiima šių mokesčių paskaičiavimu ar surinkimu, priverstiniu išieškojimu ar teisminiu persekiojimu arba pareiškimų nagrinėjimu. Tokie asmenys ar valdymo organai šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti viešo teismo proceso metu arba esant teisminiam sprendimui.

2. Bet kokiu atveju 1 paragrafo nuostatos negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios sutartį sudarančią šalį:

a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos arba kitos sutartį sudarančios šalies įstatymų ir valdymo praktikos,

b) teikti informaciją, kurios negalima gauti pagal tos arba kitos sutartį sudarančios šalies įstatymus arba įprastinę valdymo praktiką,

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų valstybės politikai (viešajai tvarkai).

28 straipsnis

PAGALBA RENKANT MOKESČIUS

1. Sutartį sudarančios šalys įsipareigoja teikti viena kitai pagalbą renkant nesumokėtus mokesčių mokėtojo mokesčius, kurių dydį galutinai nustato pagalbos prašymą pateikusios sutartį sudarančios šalies įstatymai.

2. Tuo atveju, kai sutartį sudaranti šalis prašo surinkti mokesčius, kurių surinkimui pritarė kita sutartį sudaranti šalis, tai ta kita sutartį sudaranti šalis tokius mokesčius renka remdamasi savo mokesčių rinkimo įstatymais, lyg taip renkami mokesčiai būtų jos mokesčiai.

3. Bet koks sutartį sudarančios šalies prašymas rinkti mokesčius turi būti pateiktas kartu su tokiu pažymėjimu, kokio reikalauja tos šalies įstatymai, kad būtų galima galutinai nustatyti mokesčio mokėtojo nesumokėtų mokesčių dydį.

4. Kai sutartį sudarančios šalies mokestinė pretenzija nėra galutinai nustatyta dėl tos priežasties, kad ją galima apskųsti ar kitaip paveikti, tai ta šalis, norėdama apsaugoti savo pajamas, gali prašyti kitos sutartį sudarančios šalies imtis tokių laikinų apsaugos priemonių, kurias gali panaudoti ta kita šalis pagal tos kitos šalies įstatymus. Jeigu kita šalis tokį prašymą pripažįsta, tai ta kita šalis imasi tokių laikinų priemonių, kurios būtų panaudotos, jeigu pirma paminėtai šaliai nesumokėti mokesčiai būtų tos kitos šalies mokesčiai.

5. 3 arba 4 paragrafuose aprašytą prašymą sutartį sudaranti šalis pateikia tik tada, kai mokesčių mokėtojas, kuris nesumokėjo mokesčių, neturi toje šalyje pakankamai turto, galinčio padengti nesumokėtus mokesčius.

6. Sutartį sudaranti šalis, kurioje, remiantis šio straipsnio nuostatomis, buvo išieškoti mokesčiai, nedelsiant grąžina tai sutartį sudarančiai šaliai, kurios naudai buvo išieškoti mokesčiai, taip išieškotų mokesčių sumą, kur reikia atimdama 7 paragrafo b) punkte nurodytų neįprastų išlaidų sumą.

7. Suprantama, kad jeigu abiejų sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys nesusitaria kitaip, tai:

a) įprastas išlaidas, kurias teikdama pagalbą turėjo sutartį sudaranti šalis, padengia ta pati šalis,

b) neįprastas išlaidas, kurias teikdama pagalbą turėjo sutartį sudaranti šalis, padengia kita šalis ir išmoka nepriklausomai nuo sumos, kurią jos naudai išieškojo ta kita šalis.

Kai tik sutartį sudaranti šalis numato, kad gali turėti neįprastų išlaidų, ji apie tai informuoja kitą sutartį sudarančią šalį ir nurodo apytikrę tokių išlaidų sumą.

8. Šiame straipsnyje sąvoka „mokesčiai“ reiškia mokesčius, kuriems taikoma sutartis, ir apima bet kokias su jais susijusias palūkanas bei baudas.

29 straipsnis

BENDROVĖS, KURIOMS SUTARTIS NETAIKOMA

Neatsižvelgiant į bet kokias kitas šios sutarties nuostatas, jeigu

a) bendrovė, sutartį sudarančios šalies rezidentė, savo pajamas gauna kitoje šalyje

(i) iš tokios veiklos, kaip bankininkystė, laivininkystė, finansavimas ar draudimas, arba

(ii) būdama pagrindine būstine, koordinaciniu centru ar panašiu struktūriniu vienetu, teikiančiu administracines paslaugas arba kitą pagalbą grupei bendrovių, užsiimančių komercine-ūkine veikla visų pirma kitose šalyse, ir

b) išskyrus dvigubo apmokestinimo panaikinimo metodo, kurį paprastai naudoja tokia šalis, taikymą – tokios pajamos pagal tos šalies įstatymus gali būti apmokestinamos žymiai mažesniais mokesčiais nei pajamos iš panašios veiklos, kuria užsiimama tos šalies viduje, arba būnant pagrindine būstine, koordinaciniu centru ar panašiu struktūriniu vienetu, teikiančiu administracines paslaugas arba kitą pagalbą grupei bendrovių, užsiimančių komercine-ūkine veikla toje šalyje,

tai 24 straipsnio 1 d) punkto ir bet kokios kitos šios sutarties nuostatos, kuriomis remiantis atleidžiama nuo mokesčio arba jis sumažinimas, netaikomos tokios bendrovės pajamoms ir tokios bendrovės mokamiems dividendams.

30 straipsnis

DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ IR KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ DARBUOTOJAI

Ši sutartis neliečia jokių diplomatinių atstovybių arba konsulinių įstaigų darbuotojų mokestinių privilegijų, nustatomų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialių sutarčių nuostatomis.

31 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

1. Sutartį sudarančių šalių vyriausybės praneša viena kitai, kad konstituciniai reikalavimai šios sutarties įsigaliojimui yra įvykdyti.

2. Sutartis įsigalioja praėjus trisdešimčiai dienų po paskutinio 1 paragrafe minimo pranešimo, ir joje numatytos nuostatos galioja abiejose sutartį sudarančiose šalyse:

a) mokesčiams, kurie apskaičiuojami šaltinio pagrindu – apmokestinant pajamas, gaunamas nuo sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po sutarties įsigaliojimo,

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – imant mokesčius nuo finansinių metų, prasidedančių nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po sutarties įsigaliojimo.

32 straipsnis

SUTARTIES NUTRAUKIMAS

Ši sutartis galioja, kol sutartį sudaranti šalis ją nutraukia. Kiekviena sutartį sudaranti šalis gali nutraukti sutartį diplomatiniais kanalais raštu pranešdama apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kokių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju sutartis nustoja galioti abiejose sutartį sudarančiose šalyse:

a) mokesčiams, kurie apskaičiuojami šaltinio pagrindu – imamiems nuo pajamų, gaunamų nuo sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po pranešimo,

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – imamiems nuo gaunamų pajamų ar turimo kapitalo tais finansiniais metais, kurie prasideda nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po pranešimo.

Visa tai liudydami šią sutartį pasirašo atitinkamai įgalioti žemiau pasirašę asmenys.

Sutartis sudaryta dviem egzemplioriais Vašingtone 1993 m. rugsėjo mėn. 27 d. lietuvių, švedų ir anglų kalbomis, visi trys tekstai vienodai autentiški. Skirtingos interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS VARDU	ŠVEDIJOS KARALYSTĖS VYRIAUSYBĖS VARDU

_____

PROTOKOLAS

Šiandien, pasirašydami Lietuvos Respublikos ir Švedijos Karalystės sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo (toliau vadinamą „sutartimi“), žemiau pasirašę asmenys susitarė dėl tokių nuostatų, kurios sudaro neatskiriamą sutarties dalį:

1. Dėl sutarties nuostatų

Pasirodžius sąvokai „statutinė institucija“, suprantama, kad ši sąvoka reiškia bet kokį pagal sutartį sudarančios šalies įstatymus sukurtą visuomeninio pobūdžio juridinį asmenį, kurio dalininku negali būti joks asmuo, išskyrus pačią valstybę, administracinį-teritorinį padalinį ar vietos valdžią.

2. Dėl 7 straipsnio 3 paragrafo

Suprantama, kad išlaidos, kurias sutartį sudaranti šalis leidžia atimti, apima tik išlaidas, kurios atimamos, remiantis tos šalies vidaus įstatymais.

3. Dėl 8 straipsnio

Suprantama, kad „sutartį sudarančios šalies įmonės pelnas, gaunamas naudojant laivus tarptautiniuose pervežimuose,“ yra apibrėžiamas Ekonominio bendradarbiavimo ir vystymosi organizacijos (OECD) Pajamų ir kapitalo mokesčių sutarties modelio (1992) Komentaro 8 straipsnio 7–14 paragrafuose ir bet kokiu atveju neapima pelno, gaunamo naudojant ar turint nuosavybėje dokus, sandėlius, terminalus, uosto krovimo įrenginius ar kitą panašų turtą sausumoje, išskyrus ten, kur šis pelnas tiesiogiai susijęs operacijomis, kurias atlieka įmonės naudodamos laivus.

4. Dėl 11 straipsnio 3 d) paragrafo

Suprantama, kad asmuo yra susijęs su kitu asmeniu, jei jis vienas pats arba kartu su vienu ar daugiau susijusių asmenų tiesiogiai ar netiesiogiai turi didesnę kaip 50 procentų dalį kito asmens komercinėje-ūkinėje veikloje, arba kai vienas ar daugiau asmenų, vienas pats ar kartu su vienu ar daugiau susijusių asmenų, tiesiogiai ar netiesiogiai turi didesnę kaip 50 procentų dalį tų dviejų asmenų komercinėje-ūkinėje veikloje.

5. Dėl 12 straipsnio 2 paragrafo

Suprantama, kad sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ nelaikoma apimančia mokėjimų už naudojimąsi gręžimo bokštais ar panašios paskirties įrenginiais, naudojamais angliavandenilio tyrimui ar gavybai.

6. Dėl 12 straipsnio 3 paragrafo

Susitarta, kad sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“, apibrėžta 12 straipsnio 3 paragrafe, apima pajamas, gaunamas iš gamybinių, prekybinių ar mokslinių įrenginių ilgalaikės nuomos.

7. Dėl 15 straipsnio 2 paragrafo

15 straipsnio 2 paragrafo nuostatos netaikomos užverbuotam darbuotojui. Šiuo tikslu darbuotojas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, laikomas užverbuotu, jeigu jis buvo asmens

(verbuotojo) perleistas kito asmens dispozicijon, kad užsiimtų to kito asmens (viršininko) komercine-ūkine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje, su sąlyga, kad viršininkas yra tos kitos šalies rezidentas arba turi joje nuolatinę buveinę ir kad verbuotojas nėra nei kiek nors atsakingas už darbo rezultatus, nei kiek nors rizikuoja dėl jų.

Apibrėžiant, ar darbuotojas laikomas užverbuotu, atliekamas išsamus patikrinimas, ypač atsižvelgiant į tai, ar:

a) visam darbui vadovauja viršininkas,

b) darbas atliekamas tokioje darbo vietoje, kuri yra viršininko dispozicijoje ir už kurią jis atsakingas,

c) verbuotojo atlyginimas skaičiuojamas pagal išdirbtą laiką arba pagal bet kokį kitą santykį tarp atlyginimo ir darbuotojo gaunamo darbo užmokesčio,

d) pagrindine įrankių ir medžiagų dalimi aprūpina viršininkas ir

e) verbuotojas vienas pats nesprendžia apie darbuotojų skaičių ir jų kvalifikaciją.

Visa tai liudydami šį protokolą pasirašo atitinkamai įgalioti žemiau pasirašę asmenys.

Protokolas parašytas dviem egzemplioriais Vašingtone 1993 m. rugsėjo mėn. 27 d. lietuvių, švedų ir anglų kalbomis, visi trys tekstai vienodai autentiški. Skirtingos interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS VARDU	ŠVEDIJOS KARALYSTĖS VYRIAUSYBĖS VARDU